

عنوان مقاله:

تحلیل روش ها و رویکردها در الهیات تطبیقی جدید

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 14، شماره 30 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مرتضی پیروجعفری - دانشجوی دکتری گروه معارف اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

وحیده فخار نوغانی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

جهانگیر مسعودی - استاد گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

الهیات تطبیقی جدید، شاخه ای از الهیات معاصر مسیحی است که نگاهی متفاوت به «دیگری دینی» و الهیات سایر ادیان دارد. این گرایش درصدد است با نگاهی تطبیقی و مقایسه ای، مقوله های ایمانی را بررسی، بازخوانی و بازتفسیر کند و فهم عمیقی به ایمان دینی ببخشد. الهیات تطبیقی با تنوع رویکردی مواجه است و این تنوع باعث طرح مسئله در نوع روش پرداختن به این الهیات و اتخاذ موضع مناسب در مواجهه با «دیگری دینی» شده است. سه رویکرد تاریخی، اعتقادی و فرااعتقادی را می توان در این الهیات شناسایی کرد که تفاوت هایی در روش و هدف با یکدیگر دارند. رویکرد تاریخی، مطالعه چگونگی شکل گیری دگرگونی های الهیاتی در بستری از روابط بین دینی به نحو تاریخی است. رویکرد اعتقادی راهی برای تعمیق یا غنی سازی حقیقت ایمانی است که در یک سنت خاص آشکار شده و رویکرد فرااعتقادی وسیله ای برای دستیابی به درکی جهان شمول تر از حقیقت دینی است؛ اما با وجود این، همپوشانی میان این دو رویکرد در برخی آثار الهیات تطبیقی دیده می شود. در این پژوهش، به بازشناسی رویکردهای عمده در الهیات تطبیقی و بیان تفاوت و چالش های این رویکردها پرداخته شده و این نتیجه حاصل است که می توان به ترکیبی سازنده از رویکرد اعتقادی و فرااعتقادی اندیشید و از هر دو توأمان بهره برد. روش پژوهش این مطالعه، توصیفی تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

الهیات تطبیقی، رویکرد اعتقادی، رویکرد فرااعتقادی، الهیات مقایسه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845355>

